

**ТЕРИТОРІАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНОГО БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ,
РОЗТАШОВАНЕ У МІСТІ ПОЛТАВІ**

(ТУ ДБР у м. ПОЛТАВІ)

ДРУГИЙ СЛІДЧИЙ ВІДДІЛ (з дислокацією у м. Харкові)

вул. Гоголя, б. 25, м. Полтава, 360000, тел.: (0532) 641018

E-mail: dbr@pl.dbr.gov.ua, web: www.dbr.gov.ua, ідентифікаційний код 42334163

П О В І Д О М Л Е Н Н Я
про підозру

м. Харків

«24» лютого 2024 року

Старший слідчий Другого слідчого відділу (з дислокацією у м. Харкові) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Полтаві, Фоменко Юлія Миколаївна, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні, відомості про яке внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань 19.08.2022 за № 62022170020000606 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 111, ч. 7 ст. 111-1 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, відповідно до ст. ст. 36, 40, 42, 276, 277, 278 КПК України,-

ПОВІДОМИВ:

Кузніченко Катерину Миколаївну, 30.03.1988 року народження, уродженці м. Куп'янськ, Харківської області, громадянці України, з вищою освітою, яка на час вчинення злочину обіймала посаду головного спеціаліста Куп'янського відділу ГУ ДМС України в Харківській області, яка зареєстрована за адресою: вул. 1 Травня, буд. 57 б кв. 12, м. Куп'янськ Харківської області, фактично проживала за адресою: вул. Спортивна, 6 кв. 80 м. Куп'янськ Харківської області, раніше не судимій,-

про те, що вона підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених: ч. 2 ст. 111 КК України, а саме у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, вчинений в

умовах воєнного стану та ч. 7 ст. 111-1 КК України, а саме у колабораційній діяльності, тобто у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території.

**ЗМІСТ ПІДОЗРИ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ,
У ВЧИНЕННІ ЯКИХ ПІДОЗРЮЄТЬСЯ
КУЗНІЧЕНКО К.М. ЗА Ч. 2 СТ. 111, Ч. 7 СТ. 111-1 КК УКРАЇНИ:**

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди. Україна самостійно визначає адміністративно – територіальний устрій та порядок утворення національно – адміністративних одиниць.

Рішенням Конституційного Суду України № 3-зп від 11.07.1997 зазначено, що засади конституційного ладу в Україні закріплені у розділах I, III та XIII Основного Закону України – Конституції України.

Зокрема положення статей 1 та 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократично, соціальною, правовою унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Згідно зі статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до статті 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132–134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус,

Автономна Республіка Крим (далі - АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

Згідно зі статтею 17 Конституції України захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу.

Оборона України, захист її суверенітету, територіальної цілісності і недоторканності покладаються на Збройні Сили України.

Забезпечення державної безпеки і захист державного кордону України покладаються на відповідні військові формування та правоохоронні органи держави, організація і порядок діяльності яких визначаються законом.

На території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

На території України не допускається розташування іноземних військових баз.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською Федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним правовим діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, російська федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями – № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки, та № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить Визначення агресії, – установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними

документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;

- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;

- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівнозначним наведенням вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Порушуючи вказані норми президент російської федерації (далі – РФ) Путін В.В., а також інші представники влади РФ, діючи всупереч вимогам пп. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларації Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів збройних сил РФ (дали – зс РФ) на територію України.

Так, 24.02.2022 на виконання вищевказаного наказу військовослужбовці зс РФ шляхом збройної агресії, із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській та інших областях, і здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємств, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти, та здійснили окупацію частини території України, чим вчинили дії з метою змін меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

Законом України від 22.05.2022 № 2265-IX «Про заборону пропаганди російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії Російської Федерації як держави-терориста проти України, символіки воєнного вторгнення російського нацистського тоталітарного режиму в Україну» Російська Федерація визнана державою-терористом (державою-агресором).

Указом Президента України № 64/2022 від 24.02.2022 «Про введення воєнного стану в Україні», який затверджено Верховною Радою України, у зв'язку з військовою агресією РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» в Україні введено воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24.02.2022 строком на 30 діб. Указом Президента України № 133/2022 від 14.03.2022 продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 26 березня 2022 року строком на 30 діб.

Указом Президента України № 64/2022 від 24.02.2022 «Про введення воєнного стану в Україні», який затверджено Верховною Радою України, у зв'язку з військовою агресією РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до п. 20 ч. 1 ст. 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» в Україні введено воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24.02.2022 строком на 30 діб. Указом Президента України № 133/2022 від 14.03.2022 продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 26.03.2022 строком на 30 діб. Указом Президента України № 341/2022 від 17.05.2022 продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 25.05.2022 строком на 90 діб. Указом Президента України № 573/2022 від 12.08.2022 продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 23.08.2022 строком на 90 діб до 21.11.2022. Указом Президента України № 757/2022 від 07.11.2022 продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 21 листопада 2022 року строком на 90 діб.

У частині 2 статті 9 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» зазначено, що Кабінет Міністрів України, інші органи державної влади, військове командування, військові адміністрації, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування здійснюють повноваження, надані їм Конституцією України, цим та іншими законами України.

Частиною 1 статті 10 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» передбачено, що у період воєнного стану не можуть бути припинені повноваження Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, а також судів, органів прокуратури України, органів, що здійснюють оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, та органів, підрозділи яких здійснюють контррозвідувальну діяльність.

Статтею 19 Конституції України передбачено, що правовий порядок в Україні ґрунтується на засадах, відповідно до яких ніхто не може бути примушений робити те, що не передбачено законодавством.

Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Державна міграційна служба України (далі - ДМС) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Міністра внутрішніх справ і який реалізує державну політику у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів.

Відповідно до Положення про «Державну міграційну службу України», затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 20 серпня 2014 р. № 360, ДМС виконує у межах повноважень, передбачених законом, правозастосовні і правоохоронні функції.

ДМС у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства.

Згідно наказу Головного Управління ДМС України в Харківській області від 01.06.2012 № 114-к Кузніченко Катерина Миколаївна призначена на посаду головного спеціаліста Куп'янського відділу ГУ ДМС України в Харківській області.

Будучи прийнятою на посаду головного спеціаліста Куп'янського відділу ГУ ДМС України в Харківській області Кузніченко К.М., маючи 7 ранг Державного службовця, 04.11.2010 склала присягу державного службовця та присягнула вірно служити Українському народу, дотримуватися норм Конституції та законів України, втілювати їх у життя, поважати та охороняти права, свободи і законні інтереси громадян, з гідністю нести високе звання державного службовця та сумлінно виконувати свої обов'язки.

У період збройного конфлікту, з 24.02.2022 по 09.09.2022 збройними силами держави-агресора РФ окуповано місто Куп'янськ Харківської області та наближені до нього населені пункти.

Починаючи з початку червня 2022 року (більш точна дата та час у ході досудового розслідування не встановлена) до 05.07.2022 Кузніченко К.М., будучи громадянкою України, державним службовцем, діючи умисно на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, з метою допомоги агресору створити вертикаль незаконних органів влади,

усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно-небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, маючи достатній рівень освіти, спеціальних знань і життєвого досвіду для усвідомлення фактів військової агресії РФ проти України, з власної ініціативи, добровільно, без будь-якого примусу, маючи можливість відмовитися, перейшла на бік ворога в період збройного конфлікту, в умовах воєнного стану, очоливши міграційну службу в незаконно створеному на тимчасово окупованій території міста Куп'янськ Харківської області представниками держави-агресора – РФ правоохоронному органі, тобто вчинила **державну зраду**, за таких обставин.

Так, з початку червня 2022 року, (більш точна дата та час у ході досудового розслідування не встановлена) до 05.07.2022 громадянка України Кузніченко К.М., перебуваючи на державній службі у Куп'янському відділі ГУ ДМС України в Харківській області, діючи умисно, співпрацюючи з представниками держави-агресора – РФ, добровільно, надала згоду окупаційній владі на зайняття посади у незаконному правоохоронному органі та була призначена на посаду виконувача обов'язків начальника відділу міграційної служби у незаконно створеному на тимчасово окупованій території міста Куп'янськ Харківської області, представниками збройних формувань РФ – «Управлении внутренних дел Временной гражданской администрации Харьковской области», який представники зс РФ розташували у приміщенні Куп'янського районного відділу поліції Головного управління Національної поліції в Харківській області за адресою: вул. Харківська, 14, м. Куп'янськ, Харківської області.

Продовжуючи дії, спрямовані на державну зраду, громадянка України, Кузніченко К.М., діючи умисно, усвідомлюючи протиправність своїх дій, перебуваючи на території тимчасово окупованого міста Куп'янська Харківської області, добровільно, маючи можливість відмовитися, на початку червня 2022 (більш точна дата під час досудового розслідування не встановлена) надала свою згоду окупаційній владі на зайняття посади виконуючого обов'язки начальника відділу міграційної служби у незаконному правоохоронному органі та розпочала роботу щодо організації діяльності відділу міграційної служби у незаконному правоохоронному органі, підбору кадрів, вивчення законодавства РФ щодо скороченої процедури прийняття громадянства РФ, консультацій мешканців міста щодо прийняття громадянства РФ.

Також, Кузніченко К.М. будучи громадянкою України, не будучи звільнена з державної служби, добровільно перейшовши на бік ворога, обіймаючи посаду виконуючого обов'язки начальника відділу міграційної служби у незаконному правоохоронному органі на тимчасово окупованій території м. Куп'янська Харківської області, діючи умисно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій та бажаючи їх настання, у період з початку червня 2022 року (більш точна дата та час у ході досудового розслідування не встановлена) по 05.07.2022 керувала роботою підлеглих працівників щодо відібрання пояснень від громадян України з приводу втрати, обміну паспортів для отримання громадянства РФ; перекладу документів на російську мову для оформлення громадянства РФ; розгляду звернень, пов'язаних з отриманням громадянства РФ за скороченою процедурою;

надання консультацій в частині оформлення та отримання паспортів РФ, про що звітувала керівництву незаконного правоохоронного органу.

На початку вересня 2022 року, але не пізніше 09.09.2022 (більш точні дата та час у ході досудового розслідування не встановлені) Кузніченко К.М. залишила територію України та разом з військовими РФ через неконтрольовану ділянку кордону України виїхала на територію держави-агресора – РФ, оскільки тимчасово окупована територія міста Куп'янськ Харківської області 10.09.2022 була деокупована Збройними силами України.

Таким чином, Кузніченко Катерина Миколаївна, обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, а саме у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, вчинений в умовах воєнного стану.

Крім того, Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди. Україна самостійно визначає адміністративно – територіальний устрій та порядок утворення національно – адміністративних одиниць.

Рішенням Конституційного Суду України № 3-зп від 11.07.1997 зазначено, що засади конституційного ладу в Україні закріплені у розділах I, III та XIII Основного Закону України – Конституції України.

Зокрема положення статей 1 та 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократично, соціальною, правовою унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Згідно зі статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до статті 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132–134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі - АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

Згідно зі статтею 17 Конституції України захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу.

Оборона України, захист її суверенітету, територіальної цілісності і недоторканності покладаються на Збройні Сили України.

Забезпечення державної безпеки і захист державного кордону України покладаються на відповідні військові формування та правоохоронні органи держави, організація і порядок діяльності яких визначаються законом.

На території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

На території України не допускається розташування іноземних військових баз.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською Федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним правовим діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, російська федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями – № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх

незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки, та № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить Визначення агресії, – установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;
- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;
- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;
- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;
- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;
- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;
- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;
- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівнозначним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Порушуючи вказані норми президент російської федерації (далі – РФ) Путін В.В., а також інші представники влади РФ, діючи всупереч вимогам пп. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України

до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларації Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів збройних сил РФ (дали – зс РФ) на територію України.

Так, 24.02.2022 на виконання вищевказаного наказу військовослужбовці зс РФ шляхом збройної агресії, із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській та інших областях, і здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємств, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти, та здійснили окупацію частини території України, чим вчинили дії з метою змін меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

Законом України від 22.05.2022 № 2265-IX «Про заборону пропаганди російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії Російської Федерації як держави-терориста проти України, символіки воєнного вторгнення російського нацистського тоталітарного режиму в Україну» Російська Федерація визнана державою-терористом (державою-агресором).

Указом Президента України № 64/2022 від 24.02.2022 «Про введення воєнного стану в Україні», який затверджено Верховною Радою України, у зв'язку з військовою агресією РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» в Україні введено воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24.02.2022 строком на 30 діб. Указом Президента України № 133/2022 від 14.03.2022 продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 26 березня 2022 року строком на 30 діб.

Указом Президента України № 64/2022 від 24.02.2022 «Про введення воєнного стану в Україні», який затверджено Верховною Радою України, у зв'язку з військовою агресією РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до п. 20 ч. 1 ст. 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» в Україні введено воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24.02.2022 строком на 30 діб. Указом Президента України № 133/2022 від 14.03.2022 продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 26.03.2022 строком на 30 діб. Указом Президента України № 341/2022 від 17.05.2022 продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 25.05.2022 строком на 90 діб. Указом Президента України № 573/2022 від 12.08.2022 продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 23.08.2022 строком на 90 діб до 21.11.2022. Указом Президента України № 757/2022 від 07.11.2022

продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 21 листопада 2022 року строком на 90 діб.

У частині 2 статті 9 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» зазначено, що Кабінет Міністрів України, інші органи державної влади, військове командування, військові адміністрації, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування здійснюють повноваження, надані їм Конституцією України, цим та іншими законами України.

Частиною 1 статті 10 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» передбачено, що у період воєнного стану не можуть бути припинені повноваження Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, а також судів, органів прокуратури України, органів, що здійснюють оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, та органів, підрозділи яких здійснюють контррозвідальну діяльність.

Статтею 19 Конституції України передбачено, що правовий порядок в Україні ґрунтується на засадах, відповідно до яких ніхто не може бути примушений робити те, що не передбачено законодавством.

У період збройного конфлікту, з 24.02.2022 по 09.09.2022 збройними силами держави-агресора РФ окуповано місто Куп'янськ Харківської області та наближені до нього населені пункти.

Указом незаконно створеної окупаційної влади держави-агресора – РФ «Военной гражданской администрации Харьковской области» № УГ-28/22 від 05.07.2022 затверджено Положення «Об Управлении внутренних дел Временной гражданской администрации Харьковской области» (далі - УВД ВГА Харьковської області).

Відповідно до вищевказаного Положення незаконно створеної окупаційної влади держави – незаконно створений правоохоронний орган «УВД ВГА Харьковской области» здійснює правоохоронні функції зокрема у сфері боротьби зі злочинністю, охорони громадського порядку, забезпечення громадської безпеки, а також здійснює діяльність щодо паспортизації громадян, контроль виконання правил паспортної системи, тощо.

Починаючи з 06.07.2022 до початку вересня 2022 року, але не пізніше 09.09.2022 (більш точні дата та час у ході досудового розслідування не встановлені) Кузніченко К.М., будучи громадянкою України, звільнившись 05.07.2022 з посади головного спеціаліста Куп'янського відділу ГУ ДМС України в Харківській області, діючи умисно на шкоду інтересам України, з метою допомоги агресору створити вертикаль незаконних органів влади, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно-небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, маючи достатній рівень освіти, спеціальних знань і життєвого досвіду для усвідомлення фактів військової агресії РФ проти України, з власної ініціативи, добровільно, без будь-якого примусу, маючи можливість відмовитися, добровільно зайняла посаду в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території представниками держави-агресора – РФ міста Куп'янськ Харківської області тобто вчинила **колабораційну діяльність**, за таких обставин.

Так, громадянка України Кузніченко К.М. діючи умисно, співпрацюючи з представниками держави-агресора – РФ, добровільно, надала згоду окупаційній владі на зайняття посади у незаконному правоохоронному органі та призначена на посаду виконувача обов'язків начальника відділу міграційної служби у незаконно створеному на тимчасово окупованій території міста Куп'янськ Харківської області, представниками збройних формувань РФ – «Управлении внутренних дел Временной гражданской администрации Харьковской области», який представники зс РФ розташували у приміщенні Куп'янського районного відділу поліції Головного управління Національної поліції в Харківській області за адресою: вул. Харківська, 14, м. Куп'янськ, Харківської області.

Продовжуючи дії, спрямовані на колабораційну діяльність, громадянка України, Кузніченко К.М., діючи умисно, усвідомлюючи протиправність своїх дій, перебуваючи на території тимчасово окупованого міста Куп'янська Харківської області, добровільно, маючи можливість відмовитися, 05.07.2022 надала свою згоду окупаційній владі на зайняття посади виконуючого обов'язки начальника відділу міграційної служби у незаконному правоохоронному органі та цього ж дня, на підставі «Приказа № 1-лс «О назначении на должность» начальником незаконного правоохоронного органу «Управления внутренних дел Временной гражданской администрации Харьковской области» Лисняком Є.О. призначена на посаду виконуючого обов'язки начальника відділу міграційної служби вищевказаного незаконного правоохоронного органу.

Обіймаючи посаду виконувача обов'язки начальника відділу міграційної служби у незаконно створеному на тимчасово окупованій території міста Куп'янськ Харківської області, представниками збройних формувань РФ правоохоронному органі «УВД ВГА Харьковской области», у період з 06.07.2022 року до початку вересня 2022 року, але не пізніше 09.09.2022 (більш точні дата та час у ході досудового розслідування не встановлені) Кузніченко К.М., будучи громадянином України, перебуваючи на тимчасово окупованій території міста Куп'янськ, з метою допомоги агресору створити вертикаль незаконних органів влади, порушуючи діюче законодавство України щодо принципу єдиного громадянства – громадянства держави Україна, добровільно, втілюючи у життя функції незаконно створеного правоохоронного органу, організувала у приміщенні Куп'янського РВП ГУНП в Харківській області за адресою: вулиця Харківська, 14, місто Куп'янськ, Харківської області у незаконному структурному підрозділі міграційної служби незаконно створеного правоохоронного органу окупаційної влади РФ – «УВД ВГА Харьковской области», прийом від громадян України – мешканців міста Куп'янська та мешканців інших окупованих зс РФ населених пунктів, розташованих поблизу м. Куп'янська Харківської області, документів для оформлення громадянства РФ, у тому числі документів на оформлення згоди неповнолітніх осіб у віці від 14 до 18 років про отримання громадянства РФ, про що щомісячно звітувала керівництву незаконного правоохоронного органу «УВД ВГА Харьковской области».

Також, Кузніченко К.М. будучи громадянкою України, добровільно обіймаючи посаду виконуючого обов'язки начальника відділу міграційної

служби у незаконному правоохоронному органі на тимчасово окупованій території м. Куп'янська Харківської області, діючи умисно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій та бажаючи їх настання, у період з 06.07.2022 до початку вересня 2022 року, але не пізніше 09.09.2022 (більш точні дата та час у ході досудового розслідування не встановлені), керувала роботою підлеглих працівників щодо відібрання пояснень від громадян України з приводу втрати, обміну паспортів для отримання громадянства РФ; перекладу документів на російську мову для оформлення громадянства РФ; розгляду звернень, пов'язаних з отриманням громадянства РФ за скороченою процедурою; надання консультацій в частині оформлення та отримання паспортів РФ.

Крім того, громадянка України Кузніченко К.М., перебуваючи на тимчасово окупованій зс РФ території міста Куп'янськ, діючи умисно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно-небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, добровільно обіймаючи посаду виконуючого обов'язки начальника відділу міграційної служби у незаконному правоохоронному органі — «УВД ВГА Харьковской области» та виконуючи поставлені перед нею керівництвом незаконного правоохоронного органу задачі щодо видачі паспортів громадянства РФ, у період з 01.07.2022 року до початку вересня 2022 року, але не пізніше 09.09.2022 (більш точні дата та час у ході досудового розслідування не встановлені) за виконану нею роботу у незаконному правоохоронному органі отримувала від окупаційної влади заробітну плату та одноразову матеріальну допомогу у російських рублях.

Громадянка України Кузніченко К.М., діючи умисно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно-небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, добровільно обіймаючи керівну посаду у незаконному правоохоронному органі, з метою допомоги агресору створити вертикаль незаконних органів влади та її функціонування публічно, через засоби масової інформації (телебачення та газети) агітувала місцеве населення тимчасово окупованих територій, у тому числі м. Куп'янська Харківської області отримувати паспорта РФ по спрощеній системі, організувавши з 28.07.2022 прийом документів від населення за адресою: вул. 1 Травня, 6 м. Куп'янська Харківської області.

Також, громадянка України Кузніченко К.М., перебуваючи на тимчасово окупованій зс РФ території міста Куп'янськ, діючи умисно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно-небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, добровільно зайнявши посаду у незаконному правоохоронному органі, з метою допомоги агресору створити вертикаль незаконних органів влади та її функціонування, у період з 06.07.2022 до початку вересня 2022 року, але не пізніше 09.09.2022 (більш точні дата та час у ході досудового розслідування не встановлені) проходила службову підготовку у незаконному правоохоронному органі, вивчаючи «Федеральный Закон о полиции» та нормативні документи РФ щодо проведення паспортизації населення.

На початку вересня 2022 року, але не пізніше 09.09.2022 (більш точні дата та час у ході досудового розслідування не встановлені) Кузніченко К.М.

залишила територію України та разом з військовими РФ через неконтрольовану ділянку кордону України виїхала на територію держави-агресора – РФ, оскільки тимчасово окупована територія міста Куп'янськ Харківської області 10.09.2022 була деокупована Збройними силами України.

Таким чином, Кузніченко Катерина Миколаївна, обгрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, а саме у колабораційній діяльності, тобто у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території.

ПРАВОВА КВАЛІФІКАЦІЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ У ВЧИНЕННІ ЯКИХ ПІДОЗРЮЄТЬСЯ КУЗНІЧЕНКО К.М. ЗА Ч. 2 СТ.111, Ч. 7 СТ. 111-1 КК УКРАЇНИ:

Дії Кузніченко Катерини Миколаївни кваліфіковано за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених: ч. 2 ст. 111 КК України – державна зрада, тобто діяння, умисно вчинене громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, вчинений в умовах воєнного стану та ч. 7 ст. 111-1 КК України - колабораційна діяльність, тобто у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території.

СТИСЛИЙ ВИКЛАД ФАКТИЧНИХ ОБСТАВИН КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ, ПЕРЕДБАЧЕНИХ Ч. 2 СТ. 111, Ч. 7 СТ. 111-1 КК УКРАЇНИ, У ВЧИНЕННІ ЯКИХ ПІДОЗРЮЄТЬСЯ КУЗНІЧЕНКО К.М.

Починаючи з початку червня 2022 року (більш точна дата та час у ході досудового розслідування не встановлена) до 05.07.2022 Кузніченко К.М., будучи громадянкою України, державним службовцем, діючи умисно на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, з метою допомоги агресору створити вертикаль незаконних органів влади, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно-небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, маючи достатній рівень освіти, спеціальних знань і життєвого досвіду для усвідомлення фактів військової агресії РФ проти України, з власної ініціативи, добровільно, без будь-якого примусу, маючи можливість відмовитися, перейшла на бік ворога в період збройного конфлікту, в умовах воєнного стану, очоливши міграційну службу в незаконно створеному на тимчасово окупованій території міста Куп'янська Харківської області представниками держави-агресора – РФ правоохоронному органі, тобто вчинила державну зраду.

Крім того, починаючи з 06.07.2022 до початку вересня 2022 року, але не пізніше 09.09.2022 (більш точні дата та час у ході досудового розслідування не встановлені) Кузніченко К.М., будучи громадянкою України, звільнившись з посади головного спеціаліста Куп'янського відділу ГУ ДМС України в Харківській області, діючи умисно на шкоду інтересам України, з метою допомоги агресору створити вертикаль незаконних органів влади, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно-небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, маючи достатній рівень освіти, спеціальних знань і життєвого досвіду для усвідомлення фактів військової агресії РФ проти України, з власної ініціативи, добровільно, без будь-якого примусу, маючи можливість відмовитися, добровільно зайняла посаду в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території представниками держави-агресора – РФ міста Куп'янськ Харківської області, тобто вчинила **колабораційну діяльність**.

**Старший слідчий другого слідчого відділу
(з дислокацією у м. Харкові)
територіального управління
Державного бюро розслідувань,
розташованого у місті Полтаві**

Юлія ФОМЕНКО

«ПОГОДЖЕНО»

**Прокурор третього відділу
процесуального керівництва
управління процесуального керівництва
у кримінальних провадженнях
слідчих територіального управління
Державного бюро розслідувань
Харківської обласної прокуратури**

Людмила БАСУЛА

Про підозру мені повідомлено, суть повідомлення про підозру мені роз'яснено.

Підозрюваний

К.М. Кузніченко

«__» год. «__» хвилин «__» _____ 20__ року

Підозрюваний Кузніченко К.М. роз'яснені наступні процесуальні права підозрюваного:

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний. Підозрюваний, обвинувачений має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших

процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом

України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Права підозрюваного мені роз'яснені та зрозумілі, письмове повідомлення про підозру отримав.

Підозрювана _____ **К.М. Кузніченко**
« ____ » год. « ____ » хвилин « » _____ **20** ____ року.

Письмове повідомлення
про підозру вручив:

